

Lag om ändring i delgivningslagen (1970: 428);

SFS 1991:1143

Utkom från trycket
den 9 juli 1991

utfärdad den 20 juni 1991.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs att 24 § delgivningslagen (1970: 428) skall ha följande lydelse.

24 §² Som fullt bevis att delgivning har skett på sätt som anges i intyget gäller intyg som i tjänsten utfärdas av stämningsman, tjänsteman vid svensk utlandsmyndighet, åklagare, polisman, kronofogde, exekutiv tjänsteman vid kronofogdemyndighet samt tjänsteman vid någon av följande inrättningar, nämligen

1. kriminalvårdsanstalt,

2. häkte,

3. hem som avses i 12 § lagen (1990: 52) med särskilda bestämmelser om vård av unga och i 22 § lagen (1988: 870) om vård av missbrukare i vissa fall,

4. sådan enhet som avses i 6 § första stycket andra meningen lagen (1991: 1129) om rättspsykiatrisk vård och i 5 § lagen (1991: 1137) om rättspsykiatrisk undersökning,

om delgivningen avser den som är intagen där. Samma vitsord tillkommer intyg av notarius publicus och intyg av nämndeman i tingsrätt vid delgivning för tingsrättens räkning.

Vid särskild postdelgivning har intyg av tjänsteman vid postverket sådant vitsord som anges i första stycket.

Intyg att delgivning skett på utrikes ort skall gälla som fullt bevis att delgivning skett på sätt som anges i intyget, om intygsgivarens behörighet styrkes av tjänsteman vid svensk utlandsmyndighet. Intyg om delgivning på utrikes ort gäller som fullt bevis även utan sådant bestyrkande som nyss nämnts, om detta följer av överenskommelse med främmande stat.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1992.

På regeringens vägnar

MONA SAHLIN

Lars Eklycke
(Justitiedepartementet)

¹ Prop. 1990/91: 58, JuU34, rskr. 330.

² Senaste lydelse 1990: 62.

